

LUST EN LIEFDE

Susie Raymond

LUST EN LIEFDE

the house of books

Oorspronkelijke titel

Taking liberties

Uitgave

Black lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 1999 by Susie Raymond

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2001 by The House of Books,
Vianen/Antwerpen

Vertaling

Caatje van Oegstgeest

Omslagontwerp en beeld

WWW.AMVP.NET Annemarie van Pruysen

Opmaak

ZetSpiegel, Best

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 443 4014 3

D/2001/8899/142

NUR 350

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Hoofdstuk 1

Beth stond op en zweefde langzaam en weloverwogen door het kantoor. Achter haar rug, door de open deur naar het kantoor van haar baas, voelde ze dat Simon weer naar haar keek. Dat had hij de laatste tijd vaak gedaan. In feite was het een wonder dat er nog iets uit zijn handen kwam; zijn hoofd was duidelijk niet bij zijn werk wanneer zij in de buurt was. Ze giechelde in zichzelf.

Toen Beth zich over de la van de dossierkast boog, voelde ze zijn blik op de achterkant van haar dijen branden. Ze kwam langzaam overeind en begaf zich terug naar haar bureau. Vanuit haar ooghoek bekeek ze hem op haar beurt heimelijk, bewonderde zijn goed geproportioneerde lichaam en donkere uiterlijk.

Beth was zelf een brunette, en voelde zich gewoonlijk meer tot blonde mannen aangetrokken, maar er was iets aan bruine ogen dat haar altijd als een magneet aantrok. Simon had de donkerste koffiebruine ogen die ze ooit had gezien. Als hij naar haar keek, zoals nu, was het bijna alsof ze haar machteloos in zich opgezogen. Binnenkort, beloofde ze zichzelf. Het zal niet lang meer duren.

Zodra ze uit zijn blikveld terug was achter haar bureau grinnikte ze even, en reikte naar het volgende document in haar postbakje. Terwijl ze zich gestaag door de stapel rekeningen werkte die haar aandacht opeisten, neuriede ze tevreden voor zich heen. Ze was altijd goed in rekenen geweest, en ze keek vergenoegd naar de keurige rijen cijfers die uit haar pen vloeiden en zich naar haar wil bogen. Het was allemaal zo makkelijk, zo logisch. Ze was veel te lang weggeweest uit de financiële wereld, en het was heerlijk weer terug te zijn.

Beth nam een korte pauze, nipte van haar koud geworden koffie, en keek verheugd haar domein rond. Het was een aangenaam vertrek, hoewel een beetje aan de kleine kant. Ze was tevreden met het donkere houten bureau en de leren stoel, hoewel ze niet zo overdadig of duur waren als die in Simons kantoor. Het was een warme dag en ze verschoof een beetje op haar stoel, genietend van het gevoel van koud leer tegen de naakte huid van haar dijen.

Ze liet haar voeten uit haar schoenen glippen en glimlachte terwijl ze met haar tenen over het vloerkleed wreef, genietend van de fluwelige zachtheid. Als ze dat in Simons kantoor zou doen, zouden haar tenen in het hoogpolige tapijt verdwijnen. Het kostte haar al moeite er gewoon met haar hoge hakken overheen te lopen. Natuurlijk was niets te goed of te duur voor Simon Henderson. Zelfs de bank voor bezoekers zou de meeste luxueuze bedden te schande maken. Ze glimlachte weer, zette haar lege koffiekop neer en richtte zich weer op haar werk. Beelden van Simons donkere ogen en brede, sensuele lippen dansten uitdagend en vol beloften door haar hoofd.

Vijf minuten later had Beth de Simpson-rekening bijgewerkt. Ze leunde achterover en keek door het raam. Het was zaterdag, en de hoofdstraat was drukker dan gewoonlijk. Vanaf de vijfde etage had ze een goed zicht op de winkelende mensen, die zich met jengelende kinderen in hun kielzog als mieren voort haastten. Ze slaakte een zucht. Ondanks de drukte was het duidelijk dat de buurt de afgelopen jaren erg achteruit was gegaan. Kleine steden als deze, met hun onbeduidende familiezaakjes, maakten deel uit van een uitstervend ras. Ze konden gewoon niet op tegen grote, moderne winkelpromenades die overal opdoken. Geen wonder dat Simon overwoog naar een gloednieuw zakencomplex buiten het centrum van Londen te verhuizen. Er was hier niets meer over om de zaak voor aan te houden.

Denkend aan Simon viel het haar in dat het tijd was om hem nog een beetje meer af te leiden. Toen ze haar hand uitstak om de stapel financiële verslagen en investeringsopties te pakken waaraan ze net had zitten werken, dacht ze aan de pleziertjes die weldra zouden volgen, en haar huid begon te tintelen.

‘Aangezien je de hele volgende week weg bent, moeten we

voor je vertrekt, de Simpson-rekening hoognodig klaarmaken.' Zijn woordkeuze was haar de vorige dag niet ontgaan. Evenmin als zijn handen, die naar haar dijbeen waren afgedwaald, voor ze zich buiten zijn bereik had gedraaid.

'Ik weet dat het een beetje veel gevraagd is,' had hij eraan toegevoegd, 'maar misschien vind je het niet erg om morgen samen terug te komen om het af te maken?'

Hij moest hebben geweten hoe slap zijn excuus had geklonken. Het geld van de Simpson-rekening was al veilig geïnvesteerd, en prima in orde voor de week dat ze weg was voor haar trainingscursus. Bovendien, als het echt zo belangrijk was geweest, had hij gistermiddag na zijn lunchafspraak met een cliënt, heel gemakkelijk zelf naar het kantoor kunnen terugkomen.

Hij moest ook hebben geweten dat er op zaterdag nauwelijks iemand in het gebouw zou zijn, en dat er ook geen cliënten op hun deur zouden kloppen. Beth was ervan overtuigd dat haar aanwezigheid op deze ochtend weinig met werken te maken had. Het leek erop dat haar geflirt van de afgelopen weken eindelijk vruchten begon af te werpen. Dit was het moment waarop ze had gewacht.

Beth schoof haar voeten terug in haar hoge hakken en stond op. Ze trok haar korte rokje glad en controleerde zorgvuldig haar verschijning. Tevredengesteld liep ze langzaam heupwiegend naar zijn kantoor.

Zodra hij haar opmerkte, reikte Simon naar een dossier. Hij sloeg het snel open en deed net of hij zich op de inhoud concentreerde. Zijn gezicht zag er licht blozend uit, en Beth verhulde een glimlach toen ze eraan dacht wat zijn handen onder het bureau hadden gedaan. Haar ogen twinkelden ondeugend.

'Hier is de Simpson-rekening. Ik heb de financiële vooruitzichten tot het eind van de maand bijgewerkt. Ik denk dat je het met alles eens zult zijn.'

Onder het praten verkende Beth zijn harde, atletische lichaam en perfect geproportioneerde gelaatstrekken, en probeerde zijn gedachten te raden. Zijn donkere haar, normaal zo onberispelijk, zag er een beetje verward uit, alsof hij er met zijn vingers doorheen had gekamd. Haar eigen vingers jeukten om het glad achterover te strijken.

‘Dank je, Beth.’ Zijn vage glimlach was vol verborgen mogelijkheden en zijn donkere ogen glinsterden op een manier die haar hele lichaam deed tintelen van verlangen.

Hij hield haar scherp in de gaten toen ze over het bureau heen reikte om de documenten op de enige lege plaats aan de verste kant te leggen. Het zou vanaf de andere kant veel makkelijker zijn geweest, maar minder makkelijk voor hem om haar aan te raken. Toen ze vooroverboog, hield ze haar benen recht, zodat haar rokje iets opschoof en hem een korte blik op de kanten bovenrand van haar kousen verschaftte.

Ze nam er de tijd voor, deed net of ze een paar pennen en potloden opruimde en legde ze in zijn pennenbakje. Ten slotte ging ze weer rechtop staan en streek met haar handen langs haar zij zodat haar blouse strak over haar tepels spande. Simons ogen vernauwden zich en zijn hele lichaam leek zich te spannen toen hij naar haar borsten staarde. Toen ze zich omdraaide en terugging naar haar eigen kantoor, hoorde ze hem zacht zuchten. Er klonk geritsel van kleren toen hij opstond.

‘Waarom zo’n haast?’ vroeg hij. ‘We zijn nog niet klaar.’

Hoewel ze het verwachtte, deed Beth net of ze schrok toen Simon haar plotseling van achteren vastpakte. Ze stond hem toe zijn handen rond haar middel te slaan en vervolgens omhoog te schuiven tot zijn vingertoppen net de buitenste contouren van haar borsten raakten. Hoewel zijn handen groot en stevig waren, waren zijn vingers verrassend lang en slank, licht gebruind en zijdezacht. Ze draaide zich om en keek hem aan.

‘Doe dat niet.’ Ze liet haar stem boos klinken. ‘Wat zou iemand ervan denken wanneer ze naar binnen lopen?’ Terwijl ze zich weer omdraaide stootte ze met haar hand tegen een stapel papieren, die met een zachte plof op de vloer belandde.

‘Verdorie,’ vloekte ze binnensmonds. Ze boog zich weloverwogen vanuit haar middel voorover, en begon de papieren te verzamelen. Ze nam er de tijd voor, ervan overtuigd dat hij van het uitzicht genoot. Plotseling hoorde ze de scherpe klik van het slot van de kantoordeur. Hoe had hij die in vredesnaam zo geruisloos en snel bereikt? Hoewel verrast, deed ze net of ze het niet merkte en ging verder met het oprapen van de papieren.

Vervolgens kwam ze langzaam overeind en legde de stapel

terug op zijn bureau. Terwijl ze haar rokje weer langs haar heupen gladstreek, voelde ze dat Simon zich achter haar over haar heen boog. Zonder waarschuwing schoof hij zijn handen om haar heen, zodat zijn armen haar doeltreffend omklemden, waarna hij de ronding van haar borsten begon te strelen. Beth voelde de omvang van zijn erectie tegen haar billen. Ze weerstond de neiging zichzelf stevig tegen hem aan te drukken, en begon zich zwakjes tegen zijn greep te verzetten.

‘Simon! Hou op. Stel dat er iemand binnenkomt?’ Het was mogelijk, hoewel onwaarschijnlijk, dat een schoonmaker of iemand van de andere bedrijven waarmee Henderson Finance het kantoorgebouw deelde, zou binnenkomen.

‘Dat kunnen ze niet. Ik heb de deur op slot gedaan.’ Zijn stem was gesmoord van verlangen. Zijn handen begonnen over haar al gezwollen tepels te wrijven.

‘O!’ Beth snakte naar adem. Ze deed een schietgebedje dat hij zou denken dat haar kreet veroorzaakt werd door haar schrik, en niet vanwege het verrukkelijke, tintelende gevoel dat langs haar ruggengraat kroop bij de aanraking van zijn vingers op haar tepels. Ze verhevigde haar pogingen om te ontsnappen.

Kennelijk opgewonden door haar verzet greep Simon haar blouse met een volle hand. Beth pakte zijn hand, alsof ze trachtte zijn vingers los te maken, en trok hard. De knopen sprongen meteen uit de zorgvuldig vergrote knoopsgaten. Beth gaf een gil en draaide zich weg, zodat de druk op de knopjes toenam. Het katoen kon die druk niet weerstaan en het kledingstuk hing open.

Beth slaakte weer een gillette en plaatste haar handen voor haar borsten, alsof ze probeerde haar witte beha te beschermen. Simon deed nogmaals een greep naar haar en Beth strekte automatisch haar armen om hem weg te duwen. Zijn vingers bleven haken achter de voorsluiting van haar beha.

‘Hou op.’ Beth kronkelde en probeerde onder zijn arm door te duiken. De beha wipte omhoog en haar ene borst sprong naar buiten. ‘O!’

Simons ogen werden groter bij het zien van haar naakte borst. Hij trok harder, en de zorgvuldig aangebrachte sluiting begaf het. De beha sprong open en haar andere borst werd ook ontbloot.

Beth bedekte haar borsten snel met beide handen. In haar strijd was haar rokje omhooggekropen tot boven de kousenranden, en ze vermoedde dat hij zelfs de onderkant van haar zijden tanga kon zien. Die had ze zorgvuldig gekozen; het elastiek was niet erg strak, en ze was er zeker van dat hij het moeiteloos kon uittrekken.

Met haar armen om zich heen deed Beth een stapje naar achteren. Simon greep weer naar haar. Terwijl ze zich terugtrok, schudde ze met haar schouders zodat haar blouse in zijn vingers gleed, en de behabandjes langs haar armen naar beneden schoven. Ze deed net of ze haar evenwicht verloor en tuimelde achterover op de bank.

Haar rokje schoof nog hoger. Beth schoof over de kussens tot de zoom rond haar billen zat en het koordje zacht haar dijën beroerde. Ze deed net of ze haar rokje niet opmerkte, en concentreerde zich op haar naakte borsten, streekte haar gezwollen tepels terwijl ze probeerde ze met haar handen te bedekken.

Simons ogen waren gefixeerd op het driehoekje witte zijde dat haar schaamheugel bedekte. Ze voelde haar borsten zwoegen van opwinding, waarna ze opstond, en nog meer dijbeen onthulde. Nonchalant schudde ze de beha van haar armen. Hij viel op de vloer naast haar voeten.

Simon leek geschokt naar haar te staren. Haar verkreukelde blouse had hij nog steeds tussen zijn trillende vingers en zijn gezicht was doodsbleek. Gedurende een afschuwelijk moment was Beth bang dat hij niet meer durfde en zich zou verontschuldigen. Ze bekeek zichzelf treurig en deed een zwakke poging haar rokje recht te trekken. Haar borsten dansten en bungelden uitdagend voor haar lichaam.

Ze pruilde verleidelijk. ‘Kijk nou wat je hebt gedaan. Dat was echt ondeugend van je.’ Haar stem klonk alsof ze een stout kind toesprak. Ze merkte tot haar tevredenheid dat zijn ogen rusteloos heen en weer van haar borsten naar haar kruis gingen. Ze boog zich nonchalant voorover en pakte haar beha van de vloer op.

‘Je hebt de sluiting kapotgemaakt. Nu zal ik hem niet meer kunnen dragen.’ Ze gooide hem in de prullenbak en bedekte haar borsten snel weer met haar handen, alsof ze zich haar naaktheid ineens herinnerde.

‘Je geeft me mijn blouse toch wel terug?’ vroeg ze, en stak een hand naar hem uit, terwijl ze vergeefs trachtte haar borsten met haar andere hand te bedekken.

Simon staarde naar de blouse die hij nog steeds tussen zijn vingers geklemd hield, en hief de arm alsof hij hem wilde teruggeven. Kennelijk had hij nog een duwtje in de goede richting nodig.

‘Of ga je me topless laten werken?’ vervolgde ze, waarna ze haar hand ophief en naar haar samengetrokken tepels keek. ‘Het wordt een beetje moeilijk me te concentreren als ik onder-tussen deze bedekt moet houden,’ voegde ze eraan toe.

Het werkte. Simon trok zijn hand onmiddellijk terug. Beth keek hem aan. Zijn gezicht was verhit en zijn ademhaling kwam met korte pufjes.

‘Niet voor wat ik in gedachten heb,’ fluisterde hij begerig.

Beth hoorde het verlangen in zijn stem. Ze hoefde niet naar beneden te kijken om te weten dat zijn penis tegen zijn rits prangde. Ze was ervan overtuigd dat er nog maar een klein duwtje nodig was voordat hij zijn laatste remmingen zou verliezen. Ze huiverde, zowel van angst als opwinding. Ze had weken op dit moment gewacht.

Beth stak haar hand uit naar haar blouse. Ze aarzelde een ogenblik verward, en probeerde zich weer haastig te bedekken. Terwijl ze huiverend voor Simon stond, deed ze haar best er nerveus en besluiteloos uit te zien. Bijna afwezig begonnen haar vingers haar tepels weer te plagen.

Simon keek naar haar rokje, en Beth volgde zijn blik. De bovenste knoop was er tijdens hun korte worsteling van af gesprongen, zodat hij nu een glimp van haar slipje kon zien. Beth merkte dat haar hele lichaam huiverde. Een golf van verlangen sloeg door haar heen toen ze de bijna wanhopige uitdrukking op zijn gezicht zag.

‘Dat heb je ook niet nodig.’ Hij liet de blouse op de vloer vallen en deed een greep naar de zijkant van haar rokje. Hij trok hard en het rokje sprong open. Hij liet het naast haar blouse op de vloer vallen, waarbij Beth in haar slipje en kousen kwam te staan. Ze deed een stapje achteruit.

Simon deed meteen weer een greep naar haar. Beth dook gil-lend van verontwaardiging weg. Terwijl ze zich vooroverboog,

sloeg ze een hand voor haar borsten en wendde haar hoofd af om de tevreden uitdrukking op haar gezicht te verbergen. Haar andere hand glipte tussen haar dijen, en in haar opwinding drukte ze haar vingers tegen haar schaamstreek alsof ze probeerde haar groeiende passie te onderdrukken. Het maakte de dingen alleen maar erger.

Simon schoof zijn vingers onder het elastiek van haar tanga en trok het over haar billen.

‘Dit ook niet,’ voegde hij er zacht aan toe.

‘Nee. Hou op,’ protesteerde ze zwakjes, en draaide zich weer van hem af. Met beide handen over haar borsten begon ze kwiek om de stoelen en het bureau heen te dansen. Simon sprong achter haar aan, zijn handen waren overal.

Zodra Beth de bank voor bezoekers had bereikt, verloor ze zogenaamd haar evenwicht en viel voorover. Simon nam een duik. Toen hij zijn vingers onder het elastiek van haar slipje schoof, wiebelde Beth zodanig dat het naar haar knieën zakte. Simon liet haar onmiddellijk los en stond op. Zonder zijn blik van haar schaamstreek af te wenden, begon hij zijn broekriem los te maken.

Beth staaarde naar hem, betoverd, zonder met haar oogleden te knippen. Ja, dacht ze opgewonden. Doe dat. Bind me vast met je riem. Bind mijn handen op mijn rug zodat ik me niet kan verdedigen, en laat je vingers alles verkennen tot ik om genade smee. Ze voelde weer een golf van verlangen door zich heen schieten.

Simon had de sluiting van zijn broek losgemaakt en liet de rits volgen. Ze zag de glimmende verpakking van een condoom in zijn handpalm, en zuchtte bijna van verlichting vanwege zijn voorzorg. Ze sloeg Simon stilletjes gade terwijl hij zijn broek over zijn erectie schoof en zijn stijve lul naar voren sprong. Ze was niet teleurgesteld.

Toen hij haar blik zag, glimlachte hij en scheurde de verpakking met zijn tanden open. Zwijgend trok hij het condoom over zijn stijve penis. Beth huiverde weer toen hij hem in zijn hand pakte en de maat controleerde. Ze had altijd geweten dat het leuk zou zijn hem zoals nu te dwingen. Maar ze had niet op haar eigen enorme opwinding gerekend.

Toen Simon haar slipje greep om het helemaal uit te trekken,

kronkelde Beth zich bij hem vandaan, net of ze nog steeds weerstand bood. Ze rolde van de bank af en belandde op haar buik op de vloer. Simon boog zich over haar heen en plukte verder aan haar ondergoed. Beth kneep haar benen tegen elkaar in een poging hem tegen te houden. Ze wilde het hem niet te gemakkelijk maken. Haar eigen opwinding groeide met de minuut. Haar dijnen waren al vochtig en haar tepels snakten ernaar te worden gezogen.

Simon gaf nog een ruk aan haar slipje en plotseling zat het rond haar enkels. Beth veranderde van tactiek en spreidde haar benen zo ver mogelijk om het hem moeilijk te maken het over haar voeten te schuiven. Terwijl ze dat deed stelde ze haar schaamlippen bloot aan zijn brandende blik. Ze hoorde hem kreunen en voelde een golfje vocht uit haar lichaam lopen.

Toen Simon haar ene been greep en haar slipje uittrok, jammerde Beth in gespeelde angst en probeerde over de vloer weg te kronkelen. Hij was sneller dan zij. Hij pakte haar benen om haar terug te trekken, legde haar enkels over elkaar en dwong haar zich om te draaien. Ze staaarde naar hem op, en deed haar best hulpeloos te kijken.

‘Niet doen, alsjeblieft,’ fluisterde ze.

Simon liet zijn blik hongerig over haar naakte lichaam dwalen, terwijl zijn hand doorging met zijn erectie te strelen.

‘Dat meen je niet.’ Langzaam boog hij zich over haar heen en begon aan haar kousen te trekken. Zodra hij er een uit had, bond hij die aan een poot van de bank en sloeg het andere eind om haar rechterpols. Beth probeerde zich onmiddellijk te bevrijden, maar Simon greep haar weer en trok haar andere kous ook uit. Hij knielde over haar borst zodat zijn erectie heel dicht bij haar mond kwam.

Ze draaide en bokte onder hem tot ze zijn kruis op haar borsten voelde rusten. Ze bleef kronkelen, en schopte met haar voeten in een poging onder hem vandaan te komen. Snel bond hij de andere kous om haar linkerpols en knoopte die aan een poot van het bureau. Zijn pik was zo dicht bij haar gezicht dat ze de neiging eraan te zuigen niet kon weerstaan.

‘Dat houdt je tenminste op je plaats,’ fluisterde hij.

Betrapt begon Beth met haar billen te draaien in een poging aan hem te ontsnappen. Laat hem alsjeblieft niet merken hoe

graag ik dit wil, dacht ze, terwijl hij zich naar achteren boog zodat hij haar hele lichaam kon verkennen.

Terwijl ze heen en weer op haar heupen rolde, deed Beth een zwakke poging haar benen tegen elkaar te duwen om haar schaamstreek te beschermen tegen zijn brandende blik. Weer ontsnapte er een kreun van verlangen aan haar lippen, en ze hoopte van harte dat hij dacht dat het van angst was. Ze rolde op haar zij, weg van hem, en begon aan de banden rond haar polsen te trekken.

‘Gedraag je.’ Simon hief zijn hand en gaf een klap op haar billen. Beth schrok door de kracht van de klap en door de onverwachte pijn sprongen de tranen haar in de ogen.

‘Au!’ riep ze. Ze knarsetandde toen hij haar nogmaals sloeg. ‘Hou op. Laat me gaan.’

Simon negeerde haar. Hij liet zijn vingers langzaam over de achterkant van haar benen lopen en liet ze op haar billen tot stilstand komen. Beth kronkelde en rolde zich weer op haar rug in een poging zijn hand onder haar gevangen te houden.

Simon grijnsde en pakte haar rechterborst. Beth snakte naar adem en probeerde haar armen los te trekken om zich te beschermen. Ze hief een been zo hoog mogelijk op om hem weg te duwen. Ze hoorde zijn ademhaling zwaarder en moeizamer worden terwijl ze haar strijd halfslachtig voortzette. Hij genoot er kennelijk net zo van als zij.

‘Hou op. Maak me los,’ zei ze zo streng mogelijk. ‘Luister. Als je me nu losmaakt, zal ik net doen of er niets is gebeurd.’

‘Er is nog niets gebeurd.’ Simon schoof dichterbij en duwde zijn vingers tussen haar benen. ‘Maar dat zullen we snel veranderen.’

Beth klemde haar dijen zo stevig mogelijk tegen elkaar. ‘Laat me gaan,’ herhaalde ze fluisterend. Ze deed haar best het tintelende gevoel te negeren dat zijn vingers haar bezorgden.

Simon glimlachte naar haar en bewoog zich naar haar voeten. Ze merkte dat zijn ene hand weer bezig was zijn pik te strelen, en de aanblik van zijn zwellende, kloppende erectie tussen zijn vingers maakte dat ze hardop naar adem snakte. Hij trok haar enkels ruw uit elkaar en knielde tussen haar voeten. Langzaam begon hij zich tussen haar benen omhoog te werken, dwong ze steeds verder uiteen. Ze voelde de vingertoppen van zijn vrije hand zacht strelend langs haar dijen gaan.

Beth beefde van top tot teen. Hij was zo groot en hard. Ze tilde haar hoofd zo ver mogelijk van de vloer zodat ze zijn kloppende en trekkende pik in zijn hand kon zien. Ze kon zich niet herinneren dat ze ooit eerder zo opgewonden was geweest. Zelfs niet met Jonathan en zijn twee vrienden. Haar ademhaling kwam met korte pufjes en ze moest op haar tong bijten om te voorkomen dat ze kreunde van verlangen. Ze wachtte ongeduldig terwijl hij zijn shirt openmaakte en het over zijn hoofd trok zonder alle knoopjes open te maken.

‘Waag het niet,’ siste Beth toen hij zijn pik weer in zijn hand nam en hem naar zijn doel leidde. Ze deed nog een uiterste poging zich te bevrijden, maar hij duwde haar moeiteloos terug en kneep hard in haar rechterborst.

‘Lig stil.’

Beth wierp hem een kille blik toe alsof ze hem tarte verder te gaan. Toen ze voelde dat de top van zijn mannelijkheid begon binnen te dringen, trilde haar hele lichaam van pure opwinding.

‘Nee!’ Ze hoopte dat haar kreet wanhopig klonk.

Simon negeerde haar smeekbedes en kneep nog harder in haar borst. ‘Hou je stil,’ beval hij schor.

Hou je stil! Jezus. Ze wist dat ze hem niet moest laten merken hoe ze hiervan genoot, maar hoe kon ze stil blijven liggen terwijl zijn pik haar zo plaagde? Ze probeerde, vergeefs, nog een huivering van verlangen te onderdrukken.

Langzaam, heel langzaam, duwde Simon hem bij haar binnen. Beth wilde schreeuwen van puur genot. Maar het enige wat ze deed was knarsetanden, zodat er alleen een gesmoorde kreun ontsnapte.

Simon stak een hand onder haar en greep haar billen met zijn vrije hand. Toen hij zich over haar heen boog en haar begon te kussen, kneep hij in haar achterste en legde zijn volle gewicht op haar lichaam. Beth snakte naar adem toen hij langzaam in en uit haar begon te stoten. Zijn lichaam drukte haar neer en zijn mond bedekte de hare zodat ze niets anders kon doen dan hem zijn gang laten gaan. Hij begon steeds harder en sneller te stoten.

‘O, Christus,’ kreunde hij. ‘Ik heb je al zo lang willen hebben.’ Ze voelde dat hij het ritme vertraagde en veranderde terwijl hij

probeerde zijn genot uit te stellen. Instinctief sloeg ze haar benen om hem heen en duwde haar bekken tegen het zijne, kneep hem met haar spieren. Hij kreunde weer en een gevoel van triomf schoot door haar heen toen hij verstijfde en kwam.

Alleen al de gedachte aan zijn climax was genoeg om Beth over de rand van haar eigen toppunt te duwen. Ze snikte hulpeloos. Hij moest hebben geweten dat ze er net zoveel van had genoten als hij. Zolang hij maar niet wist dat ze dit allemaal van tevoren had gepland.

Simon trok zich terug en hief zijn gewicht van haar af. Zonder een woord te zeggen stond hij op, trok zijn broek op en liep door het vertrek naar het keukentje.

Beth deed haar ogen dicht en bleef doodstil liggen, genietend van haar succes. Ze maakte geen aanstalten zichzelf te bedekken of haar snikken van genot te onderdrukken, terwijl ze lag na te genieten van elk moment. Na een paar minuten hoorde ze het geluid van de afvalemmer in de keuken en daarna zijn terugkerende voetstappen. Ze deed haar ogen open.

Simon had zijn shirt en das opgeraapt en trok ze weer aan over zijn hoofd.

In het besef dat hij haar daar achterliet, glipte Beth haar polsen uit de banden die haar kousen hadden gevormd en stond langzaam op. Ze was verbaasd over de trillerigheid van haar benen na de intensiteit van hun vrijpartij. Ze kon zich niet herinneren wanneer het voor het laatst zo goed was geweest.

Beth pakte haar rokje en wikkelde het om zich heen. Slechts één knoop was nog intact en haar dij was helemaal te zien. Haar blouse was er niet veel beter aan toe. Haar hele outfit was alleen nog goed voor de afvalemmer. Misschien kon ze op kosten van het bedrijf nieuwe kleren aanschaffen!

Ondanks haar eerdere plannen met hem wist Beth dat ze te moe was om te proberen hem nog eens zo ver te krijgen. Zonder een woord te zeggen begaf ze zich naar haar eigen kantoor. Door de open deur zag ze dat Simon zich weer had aangekleed en naar zijn eigen bureau terugkeerde. Ze vroeg zich af wat er door zijn hoofd ging.

Wat zou hij nu doen? Vroeg hij zich af wat hij tegen haar moest zeggen, of wat zij tegen hem zou zeggen? Zou hij proberen net te doen of dit niet zijn bedoeling was geweest, dat hij al-

leen zijn zelfbeheersing had verloren? Zou hij het nog eens proberen? Zou hij het nog eens doen? Ondanks haar vermoeidheid tintelde haar klit.

Het was iets meer dan een maand geleden, de sollicitatie die tot deze baan had geleid. De advertentie was perfect geweest. Precies de kans waar ze naar uitkeek. Haar korte, maar intense verliefdheid op Alec was op een natuurlijke manier ten einde gekomen, en Beth was klaar geweest voor iets nieuws in haar leven.

Haar baan bij de krant was oersaai geworden sinds Jonathan er niet meer werkte, en binnen een paar weken na zijn vertrek had ze ontslag genomen.

Beth kon niet begrijpen dat ze Jonathan nog steeds zo erg miste. Ze hadden samen zoveel lol gehad – hoewel ze in voortdurende angst had geleefd dat iemand erachter zou komen dat ze een verhouding met een zestienjarige schooljongen had! Niet dat er iets smerigs of gemeens aan was. In die periode was ze eenzaam geweest en onzeker na haar huwelijksbreuk, en Jonathan, ach, Jonathan was lief en jong en erg onschuldig geweest, en volkomen geobsedeerd door zijn onverzadigbare passie voor haar. Zolang het duurde was wat ze samen hadden heel bijzonder en heerlijk geweest. Het was een herinnering die ze altijd zou blijven koesteren.

De echte motivatie om van baan te veranderen was echter haar ex-man, Tony. Vanaf het moment dat hij had ontdekt hoeveel ze de afgelopen maanden was veranderd, had hij aldoor een slap excuus gevonden om haar te bezoeken. Hij was zelfs op een dag zo ver gegaan om met een reservesleutel binnen te komen terwijl ze onder de douche stond. Ze had spijt van de manier waarop ze hem had verleid toen ze voor het eerst ontdekte hoe graag hij haar wilde hebben. Als ze ooit van hem verlost wilde zijn, moest ze een manier vinden om financieel onafhankelijk van hem te worden, en die kans was klein als ze bij de krant bleef werken.

Haar beste vriendin Ann was met het idee gekomen om terug te keren naar de financiële wereld.

‘Uiteindelijk heb je eens veel geld verdiend,’ had Ann haar in herinnering gebracht. ‘En je hebt je belangstelling voor finan-

ciële zaken niet verloren. Als je niet met Tony was getrouwd, was je misschien een echte carrièrevrouw geworden.’

Een snelle opfriscursus in kantoorwerkzaamheden had haar cv al snel opgevijseld, en toen was het een kwestie van het juiste bedrijf vinden. Ze had haar geluk nauwelijks kunnen geloven toen ze Simons advertentie voor een persoonlijke assistente in de plaatselijke krant had gezien.

Hoewel zijn naam vaag bekend had geklonken, had ze zich Simon Henderson pas herinnerd toen ze tijdens de sollicitatie oog in oog met hem zat.

Beth had meteen geweten dat hij zich haar niet herinnerde. Waarom zou hij? Ze hadden elkaar in geen jaren gezien. Niet sinds ze met Tony was getrouwd, haar baan had opgegeven en huisvrouw was geworden. Ze was in die tijd een beetje aan de mollige kant geweest, en zeker geen voor de hand liggende keuze voor iemand zoals hij.

Simon was de hartenbreker van het kantoor geweest, en alle meisjes hadden hem begeerd. Gedurende een poosje, vóór Tony, was Beth hopeloos verliefd op hem geweest. Behalve misbruik van haar maken door haar alle rotklusjes te laten opknappen, zoals hij met iedereen deed, had Simon niet eens geweten dat ze bestond.

Ze was niet eens verbaasd dat hij het zo goed had gedaan. Hij had een onaangenaam talent om te slijmen met degenen die de macht hadden, om er zelf, ten koste van anderen, beter van te worden. Ze herinnerde zich nog goed hoe hij Tony eruit had gewerkt voor een promotie die hij zeker niet had verdiend. En nu was hij hier, directeur van zijn eigen financiële adviesbureau. Zo typerend voor hem.

Meteen vanaf het begin was haar sollicitatie goed verlopen. Het was duidelijk dat Simon interesse had voor meer dan alleen haar ervaring en kwalificaties. Vanaf het moment dat ze binnenkwam, was hij nauwelijks in staat geweest zijn blik van haar borsten af te wenden. Zijn opmerking dat hij ‘iemand nodig had die alles voor de baan over had’, was haar niet ontgaan. Maar ja, zoals haar vriendin Gerri altijd zei: als je het hebt, pronk er dan mee. Ze had er dus van genoten zoals hij begerig naar haar lichaam had zitten loeren terwijl ze babbelden.

Nadat ze hem had herkend, was haar eerste reactie geweest

op te stappen. Hij was altijd een arrogante kwal geweest; hij was zeker niet haar ideale keuze voor een baas. Het irriteerde haar dat hij zich haar absoluut niet herinnerde. Hij moest toch op haar cv hebben gezien dat ze eens voor hetzelfde bedrijf hadden gewerkt. Hoewel ze slechts het jongste lid van het team was geweest, had ze gedacht dat hij op z'n minst een sprankje herkenning had kunnen tonen.

Het was echter zo'n goede baan. Precies wat ze zocht. Een baan als deze was schaars. Pas nadat ze was aangenomen, had Beth beseft wat een geweldige kans ze had gekregen om een beetje extra plezier te maken. Toen ze de envelop dichtplakte met haar brief erin, had Beth zichzelf een belofte gedaan. Hij mocht zich haar nu dan niet herinneren, maar tegen de tijd dat ze klaar met hem was, zou Simon Henderson haar vast nooit meer vergeten.

Een halfuur later was Beth klaar met het laatste uitstaande werk in haar bakje. Ze pakte alles bij elkaar wat Simons onmiddellijke aandacht vereiste, en keerde terug naar zijn kantoor. Terwijl ze op instructies wachtte, stond ze binnen zijn handbereik en begon onhandig aan haar wijkende kleding te frunniken, trok opzettelijk de aandacht naar haar halve naaktheid.

Simon wees naar een van de brieven. Ze was blij te zien dat zijn vinger trilde.

'Wat heb je hiermee gedaan?' vroeg hij, waarbij hij duidelijk zijn best deed de staat van haar kleding te negeren. Zijn stem trilde nog erger dan zijn vinger.

Beth boog zich over het bureau en liet haar rokje wijd openvallen. Simons ogen dwaalden naar haar dijen. Ze boog zich verder voorover en liet haar borst uit haar blouse bungelen.

'Ik heb gisteren een bevestiging verstuurd,' antwoordde ze, en schrok verbaasd op toen zijn hand zacht over haar heen kroop. Ze deed geen poging zich terug te trekken.

Simon rolde zijn draaistoel bij om haar aan te kijken en duwde zijn knieën aan weerskanten van haar dijen. Een hand begon haar dijbeen te strelen, terwijl zijn andere hand met haar schaamhaar speelde. Beth perste haar lippen open en deed

haar best niet te reageren. Hoewel ze haar bilsperen duidelijk voelde spannen en ontspannen onder zijn aanraking, betwijfelde ze of hij het zou merken. Ze snakte geschokt en verheugd naar adem toen hij zijn vinger op haar klit drukte. Ze waagde het niet naar zijn kruis te kijken voor het geval haar gezicht haar gedachten zou verraden.

‘Het was zo-even helemaal je eigen schuld,’ zei hij, terwijl hij doorging met haar te verkennen.

Beth sloot haar ogen en deed een schietgebedje dat hij nu niet zou ophouden. Ze zei niets.

‘Je hebt zo’n prachtig lichaam. Ik krijg al een stijve als ik alleen maar aan je denk.’ Hij tilde de zoom van haar rokje op, trok haar op schoot en begon haar hals te kussen.

Onder zich voelde Beth zijn erectie groeien. Zijn ene hand streekte haar schaamstreek, zijn andere haar borst. Toen ze zijn lippen voelde, kreeg ze kippenvel over haar hele lichaam. Het was bijna onmogelijk hem niet te laten merken hoezeer ze zelf genoot. God, hij had geweldige vingers.

‘Je vond het toch niet echt erg, hè?’ fluisterde hij.

Ze merkte dat ze weer nauwelijks kon ademen. Ze deed haar uiterste best niet tegen zijn vingers aan te bewegen om hem niet onwillekeurig een antwoord te geven.

‘Het spijt me, Beth.’ Hij trok zijn vingers terug. Beth bezweek bijna, zowel door opluchting als frustratie; ze was er zo dichtbij geweest. Ze smolt op zijn schoot. Voor ze iets kon zeggen, schoof hij zijn hand onder haar armen en tilde haar van zijn schoot.

Beth probeerde te blijven staan, maar Simon draaide haar om en duwde haar naar voren zodat ze over het bureau heen boog. Instinctief stak ze haar handen uit, duwde alles op de vloer. Passief stond ze hem toe haar in de juiste positie te manoeuvreren.

‘Ik moet je nog een keer hebben.’ Simon hief de zoom van haar rokje op en duwde het tussen haar tailleband, en daarna stak hij zijn hand onder haar kruis om haar op te tillen. Beth lag over het bureau met haar billen omhoog. Hij liet zijn handen over haar heupen glijden en duwde haar benen vaneen.

Beth spreidde ze gehoorzaam en ging op haar tenen staan om hem de beste toegang te bieden. Ze wist dat ze al vochtig

van verlangen was. Hij moest beseffen hoe bereid en gewillig ze was. Had hij zich verontschuldigd voor wat hij had gedaan of voor wat hij ging doen? Beth voelde een steek van vrees, gemengd met verlangen.

‘Alsjeblieft, niet nog een keer,’ fluisterde ze, vastbesloten haar rol tot het einde te spelen.

Simon deinsde naar achteren, starend naar haar duidelijke overgave. Beth onderdrukte een zachte kreun toen haar climax zich weer begon op te bouwen. Ze was ervan overtuigd dat hij haar alleen maar daar hoefde aan te raken en ze zou klaarkomen. Ze zou zich niet kunnen beheersen. Ze kreunde weer zacht, blij dat ze de kunst verstond om haar kreunen van genot om te draaien in snikken en jammeren van overgave.

‘Je begrijpt het, is het niet?’ Ze hoorde zijn rits opengaan en zijn broek op de vloer vallen. ‘Zeg me dat je het niet erg vindt.’

Haar hele lichaam beefde van haar wanhopige behoefte. Ga nou maar door, smeekte ze hem in stilte. Ze kon nauwelijks lucht krijgen. Iedere spier trilde en trok. Ze kon het niet langer tegenhouden.

Hij streelde haar billen weer en Beth voelde de tranen in haar ogen wellen.

‘Je hebt een geweldige kont, Beth.’ Terwijl Simon zich vooroverboog en zijn tong over haar billen liet glijden, voelde ze dat zijn handen haar bleven strelen. Hij kustte de ene bil, en beet er zacht in. Dat was de druppel. Met een diepe kreun vanuit haar keel kwam Beth klaar. Uitgeput plofte ze op het bureau, haar benen bijna te zwak om haar te dragen.

Schijnbaar onwetend over wat hij had gedaan, duwde Simon haar verder over het bureau en leidde zijn pik bij haar naar binnen. Beth was zo verdoofd dat ze nauwelijks voelde dat hij haar penetreerde. Ze was zo nat dat er geen weerstand was toen hij moeiteloos in en uit haar stootte, waarbij zijn dijen ritmisch tegen de hare botsten.

Hij duwde haar met zijn handen tegen het bureau, en pompte kreunend steeds sneller en sneller. Verbaasd merkte ze dat ze weer reageerde.

‘Alsjeblieft,’ snikte ze. ‘O, God.’ Voor het eerst joeg er een gevoel van paniek door haar heen. Ze kon toch niet zo snel alweer

een orgasme overleven? Ze was bang dat ze, als ze nog eens klaar kwam, van puur genot bewusteloos zou raken. Tranen liepen over haar wangen terwijl ze zich uit zijn omhelzing trachtte te bevrijden. Er was geen ontsnappen mogelijk en die wetenschap verhoogde de intensiteit van de ervaring.

'Alsjeblieft!' hijgde ze toen er weer een climax door haar heen scheurde.

Simon pompte harder en harder, zijn ademhaling kwam gejaagd. Zijn vingers waren overal, drukkend, knijpend in haar naakte huid. Een hand streelde om beurten haar borsten; de andere omvatte haar heup, drukte haar hard tegen hem aan. Zijn dijën kletsten tegen haar billen en hij gromde luid bij iedere stoot.

Toen zijn climax naderde, begon hij tegelijk met zijn stoten nog harder te kreunen, en hij versnelde het ritme bij elke stoot. Ten slotte snakte hij naar adem en ramde zich zo diep mogelijk bij haar binnen. Nog een stoot, en het was voorbij. Hij plofte over haar heen, volkomen uitgeput.

Beth wist niet hoe lang het had geduurd. Het leek uren. Ze was zo moe dat ze niet eens merkte dat hij zich terugtrok. Ze lag daar nog steeds met haar rokje omhoog toen ze hem gedag hoorde zeggen. Ze viel op het bureau in slaap.

Een politiesirene wekte haar. Het duurde enkele seconden voor ze zich herinnerde waar ze was, toen sloeg er een golf van vreugde door haar heen bij de gedachte aan het succes dat ze had geboekt. Ze kon nauwelijks geloven wat er was gebeurd, of hoezeer ze had genoten van wat hij met haar had gedaan.

Kreunend kwam ze overeind en probeerde de pijn uit haar verkrampde spieren te wrijven. Ze was zo stijf dat ze amper kon lopen. Behoedzaam liep ze naar het keukentje en dronk een glas water in één teug leeg. Ze begon haar kleding te ordenen. Het was een nutteloze poging.

Had hij er enig idee van hoezeer zij had genoten? Ze schaamde zich bijna toen ze eraan dacht hoe ze op zijn strelingen had gereageerd. Dat was niet helemaal wat ze had gepland.

Het was al erg genoeg te weten wat een verwaande, arrogante zak hij was. Ze mocht hem dan in geen jaren hebben gezien, maar ze kon zich de roddels op kantoor over zijn vele verove-

ringen nog heel goed herinneren. Zelfs gedurende die paar weken dat ze nu voor hem werkte, had ze al gezien hoe hij zich tegenover sommige vrouwelijke cliënten gedroeg, en hoe zij de moeite namen om er voor hem zo goed mogelijk uit te zien. Ze had beslist niet verwacht te ontdekken dat hij iets had om verwaand of arrogant over te zijn!

Zodra ze zich had aangekleed, was ze al bezig een wraakactie voor hem te verzinnen. Ze wist dat ze een beetje onredelijk was, aangezien ze hem zelf had verleid, maar op een dag, wanneer ze terug was van haar trainingscursus, zou ze een manier vinden om Simon Henderson een lesje te leren dat hij niet snel zou vergeten.

Simon reed op zijn gemak naar huis. Zijn gedachten tolden door elkaar.

Vanaf het moment dat hij Beth had gezien, had hij geweten dat hij haar aan zijn lijst van veroveringen moest toevoegen. Hij had altijd iets met brunettes gehad. Het lange, donkere haar van Beth paste perfect bij haar gebruinde teint en die bedrieglijk onschuldige hazelnootbruine ogen. Het was vreemd dat hij zich haar niet herinnerde van de tijd dat ze samen hadden gewerkt. Waarom had hij haar jaren geleden niet gehad?

God, ze had een prachtig lichaam. Lang, slank en stevig op de juiste plaatsen. Als hij niet had geweten dat ze achtendertig was, zou hij haar ergens in de twintig, begin dertig hebben gegeven. In vergelijking met haar leek zijn blonde vrouw een saai muis.

Hij dacht aan de manier waarop ze had gejammerd en zich nutteloos tegen hem had verzet, onder het mom dat ze hem niet wilde, terwijl ze al die tijd... Alleen al de herinnering eraan wond hem op. Beth was net zo goed geweest als hij had verwacht, misschien zelfs beter. Hij had genoten van die kleine-meisjes-act die ze voor hem had opgevoerd; genoten van het gevoel van macht en overheersing dat het hem had geschonken.

Terwijl hij zich weer hard voelde worden, vroeg hij zich af of hij terug moest gaan en haar nog eens pakken. Waarschijnlijk was ze inmiddels al vertrokken. Hij zou genoeg moeten nemen met zijn vrouw. Misschien zou hij Mary de kleren van

het lijf rukken en haar in de tuin nemen; ze haatte het om het buiten te doen. De gedachte alleen al maakte dat zijn pik hevig begon te kloppen.